

JOHANNESBRIEF

IN DIT NUMMER O.A

Uitnodiging ledenvergadering	4
Interview Henk Diephuis	6
Slavernij	7
Bericht van Karin van Dijk	8

KERKDIENTEN

1 oktober	Monique van Zoest
8 oktober	Alke Liebich
15 oktober	Ruimteviering
22 oktober	Renske van Berkel
29 oktober	Alke Liebich

TER OVERWEGING

PRESENTIE DICHTBIJ

*Maar Hij is zo dichtbij
Nog dichterbij dan dichtbij*
Rikkert Zuiderveld; Spijsplinternieuw (2013)

Dichtbij de Johanneskerk, voorbij de Varkensmarkt aan de Zuidsingel ligt het Diaconaal AandachtsCentrum. Op deze plek ontvangen de medewerkers (zo'n 30 vrijwilligers) tijdens de inloop veel verschillende mensen. Iedereen is welkom: of het nu een eenmalige voorbijganger is, een toerist die onze koffievlag ziet staan, een 'stamgast' of een bejaarde Franse binnenstadbewoonster. De deur staat open! We willen graag een plek van aandacht, rust en verbinding zijn. Een plek waar mensen gastvrij worden ontvangen en zich gezien voelen.

We kennen allemaal wel van die momenten dat we het moeilijk hebben en graag willen vertellen wat ons dwars zit. We luchten ons hart bij iemand die we vertrouwen en diegene begint direct allerlei oplossingen te bedenken. Een heel menselijke reactie op 'lijden'. Maar vaak als je je hart lucht, ben je helemaal niet op zoek naar oplossingen maar naar troost en nabijheid. In het Diaconaal AandachtsCentrum proberen we te werken met de presentiebenadering. Vanuit de presentiebenadering proberen we niet direct met oplossingen te komen, we werken vanuit een relatie, we willen leren wie de ander is, en daarbij aansluiten. We

proberen vanuit het perspectief van de ander te kijken. We blijven bij mensen ook als problemen niet op te lossen zijn. De presentiebenadering is ontstaan in de wereld van de zorg vanuit de vraag wat is goede zorg'. Je kunt 'presentie beoefenen' of je nu gelovig ben of niet. In het Diaconaal AandachtsCentrum werken mensen met verschillende achtergronden. Toch betekent 'presentie' voor mij als christen nog meer. Het leert me ook iets over hoe God present is in de wereld. 'Hoe God bij ons is'. Hoe Hij trouw aanwezig is in ons leven. Hij neemt geen afstand als wij lijden. Hij komt niet met een oplossing van mijn problemen (soms vind ik dat wel heel moeilijk trouwens!) maar Hij is wel betrokken en verlaat mij nooit. Vanuit deze basis in mijn leven, hoop ik op mijn menselijke manier, aanwezig te zijn in het leven van anderen. Steeds meer ontdek ik dat er nog een ander aspect is van presentie, dat ik gemakkelijk vergeet. Wij, als medewerkers van een inloophuis, kunnen proberen present te zijn voor onze bezoekers maar daarnaast zijn de bezoekers present voor ons. Ze zijn (vaak heel trouw) aanwezig in ons leven, als een geschenk. Steeds meer ontdek ik dat God door hen heen, dichtbij komt. Ze zijn een vindplaats van God. Hoe gebutst we ook in het leven zijn, we zijn allemaal gemaakt 'naar Zijn beeld'. Deze 'presentie' in mijn leven is een oefening in 'zoeken naar God' in de dagelijkse ontmoetingen. Een oefening in 'ontvangen'. Als ik erop let, word ik steeds vaker verrast: God is dichterbij dan ik denk.

*Rianne Bos (coordinator@daczuidsingel.nl)
Coördinator Diaconaal AandachtsCentrum*

Deze overdenking is geschreven op persoonlijke titel.

DIACONIE

BIJ DE COLLECTES

In oktober collecteert de diaconie voor Geloof en Samenleving. Dit is het landelijke diaconale orgaan van de Remonstranten. Geloof en Samenleving ondersteunt zelf projecten op landelijk niveau en ondersteunt waar mogelijk en nodig plaatselijke diaconieën. Geloof en Samenleving heeft voor een paar speerpunten gekozen, om versnippering tegen te gaan - te weten **vluchtelingen** en **klimaat**. Een aanzienlijk deel van de gelden van Geloof en Samenleving gaat naar vluchtelingenwerk. Zo reisde een van de leden van Geloof en Samenleving mee met de *Europese organisatie 'Churches Commission for Migrants in Europe'* naar het grensgebied tussen Polen en Wit-Rusland. De ellende bij asielzoekers die hij daar in de bossen aantrof raakte hem zeer. Hij zag dat Stichting Ocalenie probeert deze asielzoekers en migranten bij te staan en vroeg Geloof en Samenleving om deze organisatie financieel te ondersteunen. Bij deze. Geloof en Samenleving is ook nog steeds betrokken bij het opvangen van vluchtelingen in Griekenland en in Nederland, om hun lot te verbeteren.

Geloof en Samenleving heeft sinds vorig jaar het thema 'Kind en armoede' toegevoegd aan de twee voornoemde speerpunten. Omdat er al veel initiatieven op dat punt bestaan, gaat het er vooral om vraag en aanbod goed op elkaar te laten aansluiten. Geloof en Samenleving kan daarbij van dienst zijn voor gemeentelijke diaconieën die vragen hebben. Geloof en Samenleving organiseert op 4 november een diaconale dag over dit thema. Hans Spekman is een van de sprekers als directeur van het Jeugdeducatiefonds waar ook een donatie aan wordt gegeven. Meer nieuws hierover is t.z.t. in de Johannesmail te lezen, of op de website van Geloof en Samenleving: diaconie.remonstranten.nl
Laten we in oktober het werk van Geloof en Samenleving van harte ondersteunen met onze bijdragen!

U kunt uw collectegift ook overmaken op rekeningnummer NL11 INGB 0000 1314 51 van de Diaconie DoReJogemeente, onder vermelding van het collectedoel

FINANCIËN VAN DE DIACONIE

De augustuscollecte voor Musici zonder grenzen bracht € 944,10 op, en wij ontvingen giften voor OZ (ons zorgenkind), het noodfonds, en ter vrije besteding. Ze zijn méér dan welkom.

Het noodfonds (ook wel aangeduid als noodpotje) voor hulp bij rampen baart ons zorgen. Mede door de opwarming van de aarde groeit het aantal grote rampen heel snel. Er zijn door droogte, overstromingen, terreur en oorlogshandelingen een ongekend aantal vluchtelingen, en de vluchtelingenorganisatie van de Verenigde Naties, UNHCR, kan de benodigde noodhulp en structurele hulp niet meer opbrengen. Vluchtelingen verlaten de opvangkampen omdat er te weinig voedsel is. Gevreesd moet worden dat de situatie alleen maar erger wordt.

Tot nu toe hebben wij het noodfonds ingezet bij grootschalige rampen, en hierbij de volgende criteria gehanteerd:

- wij geven € 500, en altijd aan een betrouwbare NGO die de hulp ter plaatse snel kan organiseren. Wij geven geen geld voor wederopbouw, en nooit geld aan overheden.
- wij geven ongeacht de vraag of de ramp een natuurlijke of menselijke oorzaak heeft, en discrimineren niet op geloof van de bevolking en

de politieke situatie in het betreffende land. Waar hulp nodig is, geven wij die als wij daartoe financieel in staat zijn.

Op 12 september hebben wij uit het noodfonds € 500 overgemaakt naar het Rode Kruis, omdat deze organisatie een dringende oproep deed geld over te maken voor steun aan Libië. Potentieel is dit een rijk land, maar het heeft twee regeringen die elkaar bevechten en het geld van de oliewinning uitgeven aan wapens en niet aan het onderhoud van de dammen die de inwoners moeten beschermen. Het gevolg: zeer ernstige overstromingen als gevolg van een zware storm, met duizenden doden. Het is ook een vergeten land, dat weinig publiciteit krijgt. Dit in tegenstelling tot Marokko, waar de aardbeving -ook in Nederland- veel publiciteit genereerde en allerlei hulpacties op gang bracht. Wij kozen daarom voor Libië, Marokko komt alsnog in aanmerking als het noodfonds het weer toelaat.

Binnenkort gaan wij onze criteria opnieuw bespreken, want het noodfonds kan de toename van het aantal ernstige rampen in de toekomst niet bijhouden. Uw opmerkingen hierover zijn welkom op diaconie@johanneskerk.nl

Namens de diaconie, Dick Tommel

GEMEENTENIEUWS

BESTUURLIJKE ZAKEN

In september vergaderde de kerkenraad voor de eerste keer met Desiree Berendsen in ons midden. Zoals eerder gemeld, is Hans Wels nu uit de kerkenraad getreden maar hij zit nog wel in het SFS-bestuur. Desiree zal op 29 oktober in de dienst bevestigd worden.

Op 3 september was er startzondag. Het was fijn om met elkaar het nieuwe seizoen te openen. Op zondag 12 november na de dienst is er ledenvergadering. Op de agenda staan vaststelling reglement (een aantal ondergeschikte redactionele zaken op verzoek van de Remonstrantse Broederschap en een artikel over de samenstelling van de kerkenraad), vaststelling statuten, voorstel om

te bezuinigen op de bankrekeningen, en evaluatie van en besluitvorming over de samenwerking met de ruimteviering.

Om de besluitvorming over de Ruimteviering goed voor te bereiden houden we binnenkort een enquête. Deze zal via de Johannesmail verspreid worden. Wie hem op papier wil ontvangen, kan dit vragen aan de secretaris. De kerkenraad heeft een notitie geschreven over het voorstel het aantal bankrekeningen te verminderen. De notitie staat verderop in de Johannesbrief.

Het pioniersplan is nu definitief goedgekeurd. Het wordt binnenkort getekend door beide partijen (de PKN landelijk en de Johanneskerk).

Er zijn gastpredikanten die de dienst liever doen vanaf de lessenaar zonder dat de kanselbijbel erop ligt. Zij kunnen dan beter uit de voeten met hun papieren. In zo'n geval wordt de kanselbijbel open neergelegd op de avondmaalstafel. De kerkenraad heeft een voorstel van Jan Nienhuis besproken om te komen tot zonnepanelen op het dak van de kerk. Dit wordt een heel proces omdat er eerst nog een en ander moeten worden uitgezocht: kan het dak zonnepanelen aan? Staan de kosten in verhouding tot de opbrengst? De kerkenraad staat positief tegenover het idee van plaatsing van zonnepanelen.

Heb je vragen of opmerkingen over het werk van de kerkenraad? Mail, bel of app dan even met de secretaris, Laura van Rossum du Chattel, 06 1587 5667, secretaris@johanneskerk.nl

RUIMTE VOOR OMZIEN NAAR ELKAAR

In onze kerk hebben we verschillende manieren om met elkaar mee te leven. Er is veel spontaan contact en ondersteuning tussen leden en vrienden, van ritjes naar de therapeut tot het pannetje soep. Er is wat meer georganiseerd contact, meestal gekoppeld aan het bezorgen van de Johannesbrief – dat zijn doorgaans de contactleden. Er is het gebed voor elkaar. Dat kun je aanbieden (ik zal voor je bidden), en je mag er ook om vragen, in situaties van dankbaarheid of nood. Voor jezelf of voor elkaar.

Er zijn de bloemen die op een zondag naar iemand toe gaan met wie we vreugde of leed willen delen. Naar aanleiding van de bloemen zijn er vaak mensen die een extra kaartje sturen, of een ander blijk van medeleven. De voorbede en de bloemen van de zondag - allebei heeft een zekere openbaarheid. Dan kan het ongemakkelijk worden: we willen liever niet te concreet worden over persoonlijke nood. Maar om mee te leven kan dat ook te mager zijn. Dat is een lastig proces.

Weet in ieder geval dat een ieder hier zorgvuldig mee omgaat. En help elkaar door af en toe te vragen, of door gewoon te vertellen. Ik schrijf dit niet omdat er iets verkeerd is gegaan, maar om een ieder uit te nodigen om hier de ruimte te nemen en te geven die passend is. En spreek mij of een kerkenraadslid aan als je hierover iets wilt vertellen.

Alke Liebich

GELOVEN OP WEG - BELIJDENISGROEP

Er bestaat een gespreksgroep die zich voorbereidt op doop en belijdenis. Inmiddels hebben we een zondag in mei gepland om doop en belijdenis in de gemeente te vieren. Er is nog voldoende tijd om de belijdenis viering samen voor te bereiden.

Zou je willen aansluiten, of wil je meer weten? Meld je dan bij Alke Liebich.

Ledenvergadering zondag 12 november 2023 na de dienst

In deze ledenvergadering staat het volgende op de agenda:

- Verslag jaarvergadering 28 maart 2023
- Vaststelling reglement
- Vaststelling statuten (de verwerking van de notaris van onze voorstellen)
- Voorstel om het aantal bankrekeningen te verminderen
- Evaluatie van en besluitvorming over samenwerking met de Ruimteviering

COLUMN: VERSLAVING

Ik ben docent Nederlands in het MBO. Elk nieuw schooljaar zijn er weer uitdagingen om opgepakt te worden. Dit jaar zijn dat de Zakkies. Het woord, de naam, roept bij mij in eerste instantie een zekere wrevel op. Lijkt bargoens voor opbergmapje voor smartphones maar blijkt een eigenaam, dus ja, dan mag het. Maakt het ook minder erg dat de naam niet klopt want het zijn geen zakkies (zakjes). Een Zakkie is een hard mapje met twee vakken. Het voorste vak kan de telefoon bevatten waarbij er nog wel signalen door kunnen komen maar de eigenaar van de telefoon kan het apparaat niet bedienen. Tenzij hij/zij de afsluitflap opentrekt. Die zit dicht met een krachtig klittenband. Openen brengt een zeer sterk scheurend geluid voort. In een klaslokaal hoort iedereen dat. De docent weet dan dat er een telefoon gepakt wordt en kan, eventueel, optreden. Het Zakkie heeft ook een achterste vak. Als de telefoon daar opgeborgen is komen er geen signalen meer door. Dus ook geen trilgeluiden van binnenkomende (push)berichten.

Maar waarom Zakkies eigenlijk? Nou, het lijkt wel alsof de linkerhanden van de jongeren een genetische evolutie hebben ondergaan met hetzelfde soort klittenband als waarmee de Zakkies zijn voorzien. In die handen zitten de smartphones gekleefd. Dag en nacht. Als jongere besta je niet als je niet 24/7 bereikbaar bent. Ook op school. Ook in de klas, tijdens de les. Of een les nu saai is (volgens de studenten) of boeiend, maakt niet uit. Aan het begin van de les starten docenten altijd met “telefoon in de tas en oortjes uit”. Dan hangt het verder van het klasmanagement van de docent van dienst af hoe dat in zo’n les verder gaat. Bellen in de klas is een absolute no-go. Niet dat dat een probleem is want “onze” studenten bellen niet maar appen en zitten op sociale media. Een beller tijdens de les is meestal een ouder (die je liever niet opneemt) of een instantie die je sowieso niet wil spreken.

Jongeren in het MBO, en elders, zijn junkies, verslaafden. Ze zijn daadwerkelijk niet bij machte om zich los te scheuren van hun telefoon. Dus de introductie van het Zakkie in de eerste week na de zomervakantie veroorzaakte een totale verbijstering, ongeloof, paniek. Weerstand tot en met. Maar toen bleek dat er geen ontkomen aan was gingen de telefoons morrend in de Zakkies. Natuurlijk zijn er studenten die de boel proberen te foppen door het Zakkie niet helemaal dicht te drukken, of iets tussen de sluiting te stoppen. Of de smoes dat de telefoon aan de lader moet en dus niet in het Zakkie kan.

Maar....., interessant genoeg, nu de eerste weken zo’n beetje voorbij zijn ebt de weerstand weg en komt er een zekere rust in de klassen. Het is nu juist aan de docenten om het vol te houden en zelf inhoudelijk goede lessen te brengen. Ook zij kunnen zich niet meer verschuilen. Eindelijk weer volledige aandacht.

Maar vooral ook gesprekken met elkaar.

Het Zakkie is een zegen!

Roland Loos

INTERVIEW HENK DIEPHUIS

Een gesprek met Henk Diephuis over zijn lidmaatschap van de financiële commissie is ons uitgangspunt. Het is tekenend voor Henk dat hij, als oud-docent, daarover helder en informatief kan vertellen. Wat nog meer tekenend is, is zijn opmerking na afloop van ons hartverwarmende gesprek over zoveel meer aspecten van het leven... *'maak je geen zorgen, ik weet dat rond de 500 woorden de afspraak is en dat het interview dus sterk ingekort en ingedikt zal worden, het doet niks af aan dit mooie gesprek'*.

Tja, alleen al deze alinea, en die moet er echt in, telt al 100 woorden.....

Henk stelt zichzelf voor als oud-docent Duits aan een middelbare school op de Veluwe.

Hij is geboren als de oudste van drie kinderen in een niet traditioneel gezin in Den Haag. Zijn vader was docent klassieke talen met grote liefde voor de Griekse mythologie. Voor de kinderen was hun vader die het liefst in zijn studeerkamer zat, niet altijd makkelijk te volgen. Door zijn moeders familie (wortels in Duitsland/Polen) leerde hij al jong vanuit verschillende perspectieven kijken en dat waarderen als meerwaarde. Deze eigenschap heeft hij eigenlijk zijn hele leven gekoesterd. Na het gymnasium in Den Haag en zijn studie in Leiden en München kreeg hij een docentenbaan op de Veluwe, de kans op een stabiele baan was daar aanzienlijk groter dan in de randstad. Zeker in de begintijd bleek de nieuwe woon-en werkplek ook nadelen te hebben. Voor Henk reden om kerkelijk verder te kijken en zo kwam hij terecht in de Johanneskerk, we praten over zo'n 30 jaar geleden.

Ook binnen zijn werk als docent was zijn interesse breder en waren zijn vaardigheden veelzijdiger. Het resulteerde binnen de school in de opzet van een schoolbreed uitwisselingsprogramma én in een detacheringstraject (voor ca. de helft van de uren) aan de Utrechtse Universiteit met als aandachtspunt de ontwikkelingen in het moderne onderwijs. Een prachtige aanvulling op het lesgeven, wat hij ook altijd met plezier heeft gedaan. Studie van sociale wetenschappen vulde zijn behoefte aan kennis en nadenken over zichzelf aan.

Langzaam maar zeker heeft Henk (78 jaar) zijn activiteiten afgebouwd, zo ook de coördinatie

van een onderwijsvisitatiecommissie voor het voortgezet onderwijs op de Veluwe. De behoefte om andere dingen (denken en lezen) op te pakken, gewoon voor zichzelf, nam toe.

En daarom studeert hij nu filosofie aan de Fernuniversität Hagen (bij Dortmund). Zonder toetsen en verplichtingen, maar wel met alle mogelijkheden om de studie zo goed mogelijk te volgen. En dus verdiept hij zich, met veel plezier en inspiratie, in de vraag: *'Waar is alles, wat op dit moment speelt in de huidige tijd, ooit begonnen?'* Hij leest klassieke filosofen en vindt antwoorden, maar ook nieuwe vragen.

En daarnaast heeft Henk dus toch 'Ja' gezegd op de vraag om lid te worden van de financiële commissie (3 personen), met de volgende taken:

- Kascommissie (jaarlijkse kascontrole)
- Op vraag van penningmeester (of kerkenraad) advies geven over zaken bijvoorbeeld rond het eigen vermogen van de SFS.
- Ongevraagd advies geven over zaken die er financieel toe doen.

Na de nodige uitleg van Henk, geef ik aan dat het me een verantwoordelijke taak lijkt. Henk geeft bevestigend antwoord, maar voegt daar direct aan toe *'dat de penningmeester en de boekhouder van de Stichting Financiële Samenwerking het feitelijke werk voortreffelijk*

doen' en dat er altijd veel deskundige hulp beschikbaar is vanuit de gemeente. Wat hem natuurlijk wel helpt, is zijn vermogen tot ordelijk denken en transparant werken. Tot slot zorgen zijn bestuurlijke ervaring en vaardigheden (o.a. als SFS-penningmeester) ervoor dat deze taak, voor veel mensen een ingewikkelde, voor hem goed te overzien is.

Henk woont nog steeds met plezier op de Veluwe (Harderwijk), wandelt daar graag met zijn zoon.

Succes met deze nieuwe taak én met de voortzetting van je studie!!

Dank Henk, voor je vertrouwen en voor dit betekenisvolle gesprek.

Trudy Leeuwendal

SLAVERNIJ

Het was een goed idee van Alke Liebich om drie diensten te wijden aan slavernij. Eigenlijk ging het om twee diensten, de derde ging over de dronkenschap van Noah en hoe zijn zonen daarmee omgingen. Hier stond het begrip "schaamte" centraal.

Sinds ik lang geleden een plantage in het zuiden van de USA bezocht, intrigeert mij het onderwerp. Intussen is er vooral door acties van nabestaanden van vroegere slaven veel meer aandacht gekomen voor wat er destijds is gebeurd. Het woord slaaf is vervangen door slaafgemaakte, hoewel veel slaven niet slaaf zijn gemaakt maar als slaaf zijn geboren. De hoogste autoriteiten in ons land en de kerken hebben excuses aangeboden, vele ministers zijn naar andere delen van het Koninkrijk afgereisd om herdenkingsbijeenkomsten bij te wonen, en er wordt gekeken hoe de belangstelling een meer blijvend karakter kan worden gegeven.

Daar is niets op tegen, integendeel, maar er blijven nog veel vragen liggen. Het valt op dat de belangstelling vooral uitgaat naar Suriname, en minder naar de Caribische eilanden. De slavernij in Azië komt nu eigenlijk helemaal niet in beeld. Weten wij wel genoeg van waar het over gaat, of denken wij dat te weten?

Lang was mijn beeld dat witte mensen gekleurde mensen uit Afrika haalden, om ze het zware werk te laten doen op de plantages. Racisme is er zeker een belangrijk onderdeel van geweest,

maar slavernij omvatte veel meer. Ook witte mensen werden slaaf gemaakt, en bepaald niet weinig. Piraten uit Noord-Afrika kaapten schepen die op de Middellandse zee voeren, en de bemanning van die schepen ging -voor zover zij niet werden vrijgekocht- naar de galeien. Abdelkader Benali schatte dat het in de loop van de tijd om meer dan een miljoen mensen ging, en dat Algiers hierdoor tot grote rijkdom kwam. (Ter vergelijking: de Nederlanders vervoerden naar schatting 500.000-600.000 slaven van Afrika naar het Amerikaanse continent.) Ook dicht bij huis was er slavernij: toen Duitsland nog een verzameling ministaatjes was, verkochten de gezagsdragers jonge mannen, inclusief uitrusting, als soldaten aan collega's die versterking van hun leger nodig hadden. Soms kregen ze daarover ruzie, omdat bv. de beloofde schoenen geen echte schoenen waren, maar bastschoenen. Aan die jonge mannen werd niets gevraagd.

Gekleurde Afrikaanse vorsten verkochten hun gekleurde onderdanen, en gekleurde Afrikaanse rechters veroordeelden gekleurde mensen tot slavernij omdat zij er persoonlijk belang bij hadden. Witte mensen kochten en verkochten gekleurde en ook witte mensen.

Slavernij is dus niet alleen een rassenkwestie, het is breder dan dat. Het is het ontmenselijken en gebruiken van de machtelozen door de machthebbers. Het is een uitwas van machtsongelijkheid, en als wij de nagedachtenis van de slaafgemaakten in ere willen houden moet dat in de eerste plaats gebeuren door alert te zijn op machtsongelijkheid en de uitwassen daarvan. En op de gevolgen van onze hebzucht. Ook vandaag.

Zoals Simon Vuyk onlangs in De Nieuwe Letterkundige Fuik schreef: "Protest legde het af tegen de roep om dividend. Slavernij verdween, het onderliggend systeem van schraapzucht lijkt nog springlevend".

Ik heb er niet zo veel behoefte aan mij te verontschuldigen voor het handelen van mij volstrekt onbekende mensen, lang geleden, waarmee ik mij niet verbonden voel. Maar toen ik de verkennende inventarisatie las van Ruud Lambour over de rol van de Doopsgezinden in de slavernij economie en slavenhandel in de achttiende eeuw, en daarna las dat een eind achttiende eeuw ingestelde commissie uit de Nationale Vergadering, met de Doopsgezinde

predikant Floh als voorzitter, de goddeloosheid van de slavernij erkende, maar er zich om het gewin niet tegen wilde keren, kwam het ineens heel dichtbij en schaamde ik mij.

Dick Tommel

KARIN IN TANZANIA

Ons gemeentelid Karin van Dijk werkt drie maanden als vrijwilliger in het onderwijs in Tanzania (Mveba). Via de app Polar Steps brengt ze verslag uit van wat ze daar doet en meemaakt. Onderstaande is een zeer ingekorte samenvatting daarvan (gemaakt door Laura vRdCh). Wie meer wil weten, kan naar de adventsmiddag gaan op 9 december. Daar zal Karin vertellen over haar ervaringen.

De organisatie waarvoor Karin werkt, doet plattelandsontwikkeling in een district in de buurt van Mbeya. Ze zorgen voor basisonderwijs en gezondheidszorg, waterputten en voedsel voor de allerarmsten. Het hoofd van de organisatie is een Canadese, Deborah. Deborah heeft Karin gevraagd haar kennis en ervaring te delen om het onderwijs te verbeteren. Karin werkt nu op een kleuter- en lagere school. Ze noemen het een Montessorischool, maar volgens Karin ontbreekt daar nog wel wat aan. Dingen als keuzevrijheid en zelfstandig werken zijn ver te zoeken. Karin zal op haar verzoek bekijken wat er nodig is om de school meer Montessori-achtig te maken. Hetzelfde gaat Karin doen in de kleuterscholen in het district. De eerste school staat zo goed bekend, dat ook buitenlandse ouders hun kinderen er naar toe sturen. Ze hebben kleine klassen, met gemiddeld maar zes leerlingen per klas. Er zijn zeven klassen, en tien leerkrachten en dan nog een kok, een tuinman, een chauffeur en twee schoonmaaksters. Als de kinderen 's morgens aankomen beginnen ze eerst met schoonmaken: vegen, dweilen en sjouwen met emmers water. Daarna gaan ze buiten spelen. Om 9 uur is er pap voor iedereen. Dan beginnen de lessen. Om 11 uur is thee met brood of een andere snack. Om 1 uur is er een warme maaltijd met vooral veel koolhydraten maar ook saus met een klein beetje vlees en ook nog groente en fruit. Voor de gemiddelde Tanzaniaan een zeer gezonde maaltijd. Om drie uur is er dan ook nog sap met

een koekje. Alles elke dag vers gemaakt voor ongeveer 50 mensen, tot en met het brood en het sap.

Karin is ook naar een kleuterschooltje elders geweest, in een nog wat meer afgelegen gebied. Op dit schooltje zitten kinderen tot een jaar of zeven, vandaar dat ze ook schrijfonderwijs krijgen. Daar zag het er armoediger uit. En meer kinderen die er niet goed uitzien en met huidziektes. Er is een klaslokaal zonder ramen en deuren. En zonder meubels! De kinderen zitten op open geknipte zakken op de grond. Er is wel wat lesmateriaal, maar niet zoveel. Ze hebben wel meer gekregen in het verleden maar dat is verdwenen, gestolen of opgegeten door de termieten. De kinderen zitten in groepjes op de grond en krijgen van de meester een werkje. Schrijven kunnen ze alleen oefenen als hun ouders een schrift en een potlood kunnen betalen. De school heeft geen geld voor papier en potloden, tekenen doen ze ook niet. Ze hebben wel een goede dagindeling: eerst buiten zingen, dan binnen werkjes doen, dan buiten bewegen en kringspelletjes, dan binnen voorlezen en om elf uur al weer naar huis. Karin heeft een training gegeven aan leerkrachten. De eerste dag was wat theoretisch: basisbehoeften (relatie, competentie en autonomie), leerstijlen, kenmerken van Montessori en activeren van leerlingen. De

tweede dag ging over de leerlijn rekenen en de Montessorimaterialen die je daarbij kan inzetten. Hierbij was iedereen heel actief en sommigen waren echt laaiend enthousiast over de materialen. "Zo kan ik zorgen dat alle kinderen aftrekken met lenen begrijpen." Karin vond het erg leuk om te doen en het enthousiasme van de leerkrachten werkte aanstekelijk.

Ver zien

Dagen rijgen zich aaneen
stil verglijdt de tijd
onstuitbaar
als een rivier stromend naar zee
je hebt er geen invloed op

bezie in de verte van vroeger
de gemaakte keuzes
ook wat achterwege bleef
en de gevolgen
je had er wel invloed op

ouder worden doet ver kijken
naar vroeger, naar nu
en er vrede mee sluiten
het is ook vooruit kijken
naar dat wat je hoopt
voor de toekomst
hoop is de voedster
van zinvol leven

VAKANTIEHERINNERINGEN

VLAANDEREN

Tijdens een korte vakantie in Zuid Vlaanderen zochten wij in een dorpje naar een plek om koffie te drinken. Wij werden verwezen naar het Christen Volkshuis waar tegenover de deur met het opschrift *bureel* een deur was met *café*. Op de schouw troffen we een beeld aan van Christus met rechts van hem een kabouter en links een wielrenner. Vooral de kabouter wekte onze verbazing. Betrof het hier een ruimhartige interpretatie van een tekst uit Filippienzen: "iedere knie zich zal buigen"? Was er verwarring van de apostel Paulus met 'Paulus de boskabouter'? Vrijzinnigheid of volksgeloof? Of gewoon ruimtegebrek in combinatie met smaakgebrek?

Hans Wilschut

LOCHEM

REACTIE

Wat heb ik genoten van het lezen van de Johannesbrief van september '23. Zoveel verschillende en interessante onderwerpen kwamen aan de orde.

Je comfortzone, in en uit. Zo leuk om voor mezelf te onderzoeken hoe dat bij mij zit. De berichten van de Diaconie, de gulle bijdragen voor de collectes, het zorgenkind en het noodpotje en de vredesduif die weer een nieuw nest gaat krijgen.

De bestuurlijke zaken die steeds weer energie van de KR leden vragen en zo helder naar de gemeente gecommuniceerd worden en de pioniersplek waarin Alke haar bijdrage gaat leveren.

Het prachtige verhaal over Bart en zijn liefde voor de boten.

De interessante vakantie verhalen met filosofische bespiegelingen, nieuwe ontdekkingen bij jezelf, rust, ruimte en bezinning. Zo mooi om te lezen.

En dan het interview met onze enthousiaste jongerenwerker Elise Folmer. Wat een energie en levenslust spreekt hier uit.

En de bloemen iedere zondag weer bestemd voor iemand die een steuntje in de rug nodig heeft en waarbij juist de aandacht voor het milieu nog iets extra's biedt.

En tot slot de bijzondere "In memories" over onze gemeenteleden die niet meer onder ons zijn. Zoveel waardering en liefde voor hen spreekt hier uit.

Voor mij was dit een "Top nummer" en ik snap dat niet iedere keer zoveel bijdragen aangeleverd worden, maar het is zo belangrijk denk ik als wij als gemeenteleden zulke verhalen met elkaar delen. Dit scheidt een band met elkaar denk ik.

Wellie Rem-Jellema

SAVE THE DATE

Adventsmiddag 9 december

Op zaterdagmiddag 9 december organiseert de diaconie weer een Adventsmiddag waar iedereen welkom is. Tijdens deze middag zal Karin van Dijk ons vertellen over haar ervaringen in Tanzania. Ze heeft er een paar maanden vrijwilligerswerk gedaan bij de organisatie: The Olive Branch for Children. Het thema voor de Adventsmiddag is dan ook: *Ver weg en dichtbij*. Uiteraard gaan we ook met elkaar zingen, en er is ruimte voor mooie teksten.

Net als in voorgaande jaren is er gelegenheid om via materialen van Amnesty International brieven voor gevangenen te schrijven of te ondertekenen. Het is op 10 december immers de Dag van de Mensenrechten.

In het decembernummer van de Johannesbrief en in de Johannesmails van eind november volgen meer details over het programma.

ZINDEX033

Wie in Amersfoort activiteiten zoekt rond kerk, geloof en levensbeschouwing, vindt op de website Zindex033 een overzicht dat breed en veelkleurig is als de stad zelf.

BRANDENDE BRAAMBOS

Op 10 september ging Geke Schuppen voor en ze vertelde over Mozes en het brandende braambos.

Ze deelde ook dit gedicht uit:

Brandend braambos

*De aarde zit boordevol hemel
en elke struik, hoe gewoon ook,
staat in lichterlaaie voor God.
Maar alleen hij die het ziet,
trekt zijn schoenen uit.
De rest zit eromheen
en plukt bramen.*

Elizabeth Barrett Browning

LRC

Kerken en geloofsgemeenschappen vormen een inspirerende omgeving, waarin veel moois ontstaat. Er is dus het nodige te beleven: voor denkers, voor doeners, voor zoekers en vindsters. Zindex033 maakt het zoeken eenvoudig. Ga je voor actie, vind je een leeskring interessant, een cursus, kloosterweekend of buitenlandse reis? Met Zindex033 vind je snel wat bij jou past.

TONEELSTUK

Op zondag 8 oktober is er om 13 uur het toneelstuk "Ontmoeting met gevolgen" te zien in de Doopsgezinde kerk in Utrecht. Het gaat over een ontmoeting tussen de vrouw van Menno Simons en een achterkleindochter anno nu. In 2025 zal het 500 jaar geleden zijn dat in Zürich de eerste volwassendoop plaatsvond. Dat geeft aanleiding om 500 jaar Anabaptisme en Doperdom te vieren. In de aanloop daar naartoe zal ongetwijfeld op diverse plaatsen in Nederland en waar ook ter wereld de reformator Menno Simons centraal staan. Zijn vrouw heette Geertruydt Jansdochter Hoyer. Zij is tot dusver op de achtergrond gebleven. Haar verre achter-, achter-, achterkleindochter Geerte de Vries

heeft Geertruydt aangespoord om haar kant van de doperse geschiedenis te vertellen.

Beide vrouwen hebben in hun tijd, op grond van een bijzondere ontmoeting, voor een andere weg gekozen. Een weg met grote gevolgen voor hun verdere leven. Beseften zij welke stap zij namen, het onbekende tegemoet? In dit toneelstuk kijken beide vrouwen terug op die keuze.

Vrij entree voor iedereen.

REMONSTRANTEN

AMERSFOORT

Ook dit jaar komen we als Remonstranten Amersfoort weer bij elkaar. Doel is elkaar ontmoeten, ontwikkelingen vanuit het Landelijk Bureau bespreken en nadenken hoe we onze Remonstrantse identiteit in onze gemeente kunnen uitdragen. We hebben na het vertrek van Karin van Dijk een vacature in de Kerkenraad. Voor vrienden en belangstellenden kan het interessant zijn om bekend te raken met het Remonstrantse gedachtengoed. Ook zij zijn van harte welkom.

De avond is op maandag 23 oktober van 20.00 tot 21.30 uur in de Johanneskerk.

We besluiten de avond informeel met een drankje. Opgave is niet nodig.

Tineke Boudestein en Kees Meinema

MUTATIES

Overleden:

Mevr. R. Mülder-Cramer

Nieuw lid:

Mevr. J.L. van Male, Remonstrants

Getrouwd:

Jan Gert Rinsema en Anne-Marie Nortier

Meer informatie bij jan.r.nienhuis@gmail.com

VASTE ADRESSEN

KERKGEBOUW: JOHANNESKERK

Westsingel 30, 3811 BB Amersfoort (tussen Gemeentehuis en St. Jorisplein).

Per bus: halte Stadsring of Varkensmarkt.

Beheercoördinator: J. Nienhuis

Website: www.johanneskerk.nl

Beheer website: K. Meinema

PASTORAAT

Bij dringende pastorale zaken graag contact opnemen met dhr. K. Meinema

JEUGD- EN JONGERENWERK

Supertwien: (vacature)

Coördinatie Esther van der Steeg

Kinderkring: Mw. D. Berendsen

ORGANISTEN

Dhr. H. van Haften, Dhr. W. Jonkers en Mw. A. van Eldik

PENNINGMEESTERS

KERKENRADEN

Doopsgezind

Mw. P.M. de Jong-van de Gevel,

IBAN: NL80 INGB 0000 156 108

t.n.v. 'Penningmeester Doopsgez. Gemeente Amersfoort'

Remonstrant

Mw. K.J. van Dijk,

IBAN: NL12 INGB 0000 122 800, t.n.v. 'Penn.

Remonstrantse Gemeente Amersfoort'.

Vrijzinnig Protestant

Dhr. R. loos

IBAN NL 46 INGB 0000 324045 t.n.v. Vereni-ging

Vrijzinnig Hervormden te Amersfoort,

IBAN NL 59 INGB 0008 0870 12 t.n.v. Protes-tantse

Wijkgemeente van Bijz. Aard te Amersfoort

Stichting Financiële Samenwerking

DoReVP

Dhr. J. Nienhuis

IBAN: NL54 ABNA 0432 092 587

t.n.v. 'Stg Financiële Samenwerking'

DIACONIE

Contactpersonen

Mw. J. Maris

Mw. D. Spee

Penningmeester

Dhr. D.K.J. Tommel

Rekeningnummer: NL11 INGB 0000 131451 t.n.v.

'Diaconie van de Dorejo gemeente te Amersfoort'

LEDENADMINISTRATIE

Dhr. J. Nienhuis

AUTODIENST

Coördinator: dhr. R. Meijer

Graag aanmelden vóór vrijdagavond voorafgaand aan de dienst.

REDACTIE JOHANNESBRIEF

Mw. A. Rosbergen

Mw. L. van Rossum du Chattel

Mw. T. Leeuwendal

Dhr. F. van den Akker

INLEVEREN KOPIJ

Inleverdatum volgend nummer 11 augustus

Graag in een Word-bestand, per e-mail aan johannesbrief@johanneskerk.nl.

Afbeeldingen (foto's, illustraties) graag als apart bestand aanleveren.

Ophalen is donderdag 24 augustus en de Johannesbrief verschijnt op 27 augustus.

SECRETARIAAT KERKENRAAD

Mw L. van Rossum du Chattel

KERKDIENTEN

1 oktober - ds. Monique van Zoest.

Een bekende voorganger, vrijzinnig en creatief.
Organist Alice van Eldik.

8 oktober-ds Alke Liebich met de Groene Johannes. Organist Kor Pollema.

Kies dan het leven! Deze oproep staat in Deuteronomium 30, op een kantelpunt, wanneer Gods Volk het nieuwe land intrekt. Na slavernij en woestijn is er een nieuw begin. Nieuw bestaan, maar ook een nieuw hart (God zal uw hart besnijden, vers 6). Wat is dat dan, het leven kiezen? Het leven kiest niet, het leeft en groeit. We gaan wat beter naar de tuinen rondom de kerk kijken – is dat het leven? De dienst komt samen met de Groene Johannes tot stand.

15 oktober Ruimteviering om 10.30 uur.

Jaarthema: Een goed gesprek
Het gaat in die viering over het gesprek tussen Job, zijn vrouw, zijn vrienden en God. Wat is dat voor gesprek, is het een gesprek dat ertoe doet?

22 oktober - Renske van Berkel. Gemeentelid.

De dienst is een vervolg op haar dienst van 16 juli. Organist Alice van Eldik.

29 oktober - ds. Alke Liebich. Organist Hans van Haeften.

We sluiten aan bij het oecumenisch leesrooster en lezen uit Matteüs 22: 15-22. We vallen in een gesprek van Jezus met Farizeeën en Sadduceeën. Spitsvondige lieden die elkaar de loef afsteken. Zoals wel vaker, laat Jezus hen met de mond vol tanden staan. En ons ook ... we zullen zien welke woorden we hervinden. 'Daarop zei Hij tegen hen: 'Geef dan wat van de keizer is aan de keizer, en geef aan God wat God toebehoort.' '
In deze dienst wordt Desiree Berendsen bevestigd als kerkenraadslid.

Om alvast te onthouden!

Op 5 november ontvangen wij twee studenten in de dienst. Zij komen uit Kenia en Pakistan, en nemen deel aan 'Bridging Gaps', een studieprogramma van Kerk in Actie. Waarschijnlijk is er op de zaterdag 4 november een ontmoeting met hen. Houd de Johannesmail daarom in de gaten!

drukwerk

Aan de heer / mevrouw
